

P6_TA-PROV(2009)0309

Kvindernes rettigheder i Afghanistan

Europa-Parlamentets beslutning af 24. april 2009 om kvindernes rettigheder i Afghanistan

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Afghanistan, navnlig beslutningen af 15. januar 2009 om budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan¹,
 - der henviser til fælleserklæringen fra Parlamentets Delegation for Forbindelserne med Afghanistan og det afghanske parlaments underhus, Wolesi Jirga, af 12. februar 2009,
 - der henviser til sluterklæringen fra den internationale konference om Afghanistan i Haag den 31. marts 2009,
 - der henviser til erklæringen fra NATO-topmødet om Afghanistan, der blev udfærdiget af de stats- og regeringschefer, der deltog i Det Nordatlantiske Råds møde i Strasbourg/Kehl den 4. april 2009,
 - der henviser til fælleserklæringen fra EU's udenrigsministre og De Forenede Staters udenrigsminister om lovgivningen i Afghanistan af 6. april 2009,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at Afghanistan er part i flere internationale instrumenter vedrørende menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og konventionen om barnets rettigheder,
- B. der henviser til, at artikel 22 i Afghanistans forfatning af 4. januar 2004, fastsætter, at Afghanistans borgere, både mænd og kvinder, har lige rettigheder og pligter over for loven, og at forfatningen er i overensstemmelse med de internationale aftaler, som Afghanistan har undertegnet,
- C. der henviser til den afghanske familielov, der siden slutningen af 1970'erne har indeholdt visse bestemmelser, der indrømmer kvinderne rettigheder vedrørende sundhed og uddannelse, og til at denne lov er under revision med henblik på at blive gjort forenelig med forfatningen af 2004,
- D. der henviser til, at der blev oprettet en uafhængig menneskerettighedskommission i juni 2002 som følge af Bonn-aftalen af 5. december 2001, med Sima Samar som formand, og at den spiller en hovedrolle i forbindelse med overholdelsen af menneskerettighederne,
- E. der henviser til det nye lovforslag vedrørende de shiitiske kvinders personlige status, der blev vedtaget for nylig af det afghanske parlaments to kamre, og som indeholder alvorlige

¹ Vedtagne tekster, P6_TA(2009)0023.

begrænsninger af kvindernes fri bevægelighed, idet de nægtes ret til at forlade deres hjem, medmindre de har et "legitimt mål", og som kræver, at de underkaster sig deres mænds seksuelle ønsker, hvilket betyder legitimering af voldtægt i ægteskabet, og som endvidere fremmer diskrimination af kvinder i forbindelse med ægteskab, skilsmisse, arv og adgang til uddannelse, hvilket ikke er i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder, navnlig ikke med kvindernes rettigheder,

- F. der henviser til, at dette lovforslag, der vil berøre mellem 15 og 20 % af befolkningen, endnu ikke er trådt i kraft, da det endnu ikke er blevet offentliggjort i den afghanske statstidende, selv om det allerede er blevet undertegnet af Afghanistanens præsident, Hamid Karzai,
- G. der henviser til, at samme lovforslag som følge af den kritik, det har fremkaldt både i Afghanistan og i udlandet, er blevet sendt tilbage til det afghanske justitsministerium med henblik på at efterprøve, hvorvidt lovteksten er i overensstemmelse med de forpligtelser, som den afghanske regering har indgået i de internationale konventioner om kvindernes rettigheder, menneskerettighederne i almindelighed og i landets forfatning,
- H. der henviser til, at volden imod aktivister, navnlig personer, der forsvarer kvindernes rettigheder, stadig fortsætter, at mange af disse aktivister er faldet som ofre for militante og radikale, herunder Sitara Achakzai, en afghansk kvindesagsforkæmper og medlem af provinsrådet i Kandahar, Afghanistan, som blev dræbt uden for sit hjem, Gul Pecha og Abdul Aziz, som blev henrettet efter at være blevet anklaget for umoralske handlinger og dømt til døden af et råd bestående af konservative gejstlige, og Malai Kakar, den første kvindelige politibetjent i Kandahar, som har ledet politienheden for forbrydelser mod kvinder i denne by,
- I. der henviser til, at den 23-årige afghanske journalist Perwiz Kambakhsh blev dømt til døden for at omdele en artikel om kvinders rettigheder i islam, og at hans dom blev omstødt til 20 års fængsel som følge af den kraftige protest på internationalt plan,
- J. der henviser til, at der stadig rapporteres om trusler og chikane over for kvinder i det offentlige liv eller kvinder, som arbejder uden for hjemmet, hvilket bekræftes i FN-rapporter; der henviser til nylige rapporter om vanskeligheder i forbindelse med at få flere piger til at deltage i uddannelsessystemet, hvilket militante og radikale er imod,
- K. der henviser til, at der i de senere år er blevet rapporteret om mange tilfælde af unge kvinder, der frivilligt er gået i døden for at undgå tvangsægteskab eller vold i ægteskabet,
 - 1. kræver, at ovennævnte lovforslag vedrørende de shiitiske kvinders personlige status i Afghanistan revideres, da det er klart, at indholdet ikke er i overensstemmelse med ligestillingsprincippet i forfatningen og de internationale konventioner;
 - 2. understreger faren ved at vedtage en lovgivning, hvis anvendelse er begrænset til at omfatte bestemte befolkningsgrupper, og som pr. definition opmuntrer til diskrimination og uretfærdighed;
 - 3. henstiller til den afghanske justitsminister at ophæve alle love, der forskelsbehandler kvinder, og som er i modstrid med internationale traktater, Afghanistan er part i;

4. mener, at det er afgørende for landets demokratiske udvikling, at Afghanistan er forpligtet af menneskerettighederne i almindelighed og kvinders rettigheder i særdeleshed, idet kvinderne spiller en afgørende rolle i landets udvikling og derfor i fuldt omfang bør kunne udøve deres grundlæggende og demokratiske rettigheder; gentager sin støtte til kampen mod enhver form for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af religiøs overbevisning og køn;
5. minder om, at EU's strategipapir vedrørende Afghanistan for perioden 2007-2013 betragter ligestilling og kvinders rettigheder som en afgørende faktor i den nationale udviklingsstrategi for Afghanistan;
6. glæder sig over de afghanske kvinders mod og støtter dem, der demonstrerede i Kabul mod det nye lovforslag, fordømmer den vold, de blev udsat for under disse demonstrationer, og kræver, at de afghanske myndigheder garanterer deres sikkerhed;
7. fordømmer drabene på afghanske menneskerettigheds- og kvindesagsforkæmpere, herunder det nylige drab på Sitara Achikzai, der var medlem af et regionalt parlament;
8. er rystet over at erfare, at den afghanske højesteret har stadfæstet dommen på 20 års fængsel, som Perwiz Kambakhsh modtog for blasfemi, og opfordrer præsident Karzai til at benåde ham og give tilladelse til hans løsladelse,
9. opfordrer de afghanske myndigheder, herunder de lokale myndigheder, til at træffe alle foranstaltninger til at beskytte kvinder mod seksuelle overgreb og andre former for kønsbaseret vold og retsforfølge de ansvarlige for sådanne handlinger;
10. mener, at de fremskridt der er gjort inden for ligestilling mellem mænd og kvinder i løbet af de seneste år ved hjælp af en enorm indsats ikke bør være offer for politiske studehandler før valget;
11. opfordrer kvinder til at opstille som kandidater til præsidentvalget, som finder sted den 20. august 2009, og insisterer på, at de afghanske kvinder skal kunne deltage i hele beslutningsprocessen, hvilket er en ret, som de har blandt andre rettigheder, herunder retten til at blive valgt og udnævnt til funktioner på højt plan inden for staten;
12. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til fortsat at rejse spørgsmålet om loven vedrørende de shiitiske kvinders personlige status og om alle former for diskrimination mod kvinder og børn i den udstrækning at de er uacceptable og uforenelige med de langsigtede forpligtelser, som det internationale fællesskab har indgået på at Afghanistans rehabilitering og genopbygning;
13. henstiller til Kommissionen at yde direkte bistand, for så vidt angår finansiering og planlægning, til den afghanske minister for kvindeanliggender, samt fremme en systematisk integration af kønsaspektet i udviklingspolitikken over for Afghanistan;
14. henstiller til De Forenede Nationers Udviklingsfond for Kvinder (UNIFEM) at være særlig agtpågivende;

15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Den Islamiske Republik Afghanistans regering og parlament og formanden for den uafhængige menneskerettighedskommission.